ഒരുനാൾ ഈ ലോകം അവസാനിക്കുമെന്നും പിന്നെ അതുവരെ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചുമരിച്ചവരെല്ലാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. നാം അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന്റെ രൂപമെന്തായിരിക്കുമെന്നും സ്വഭാവമെന്തായിരിക്കുമെന്നും അവൻ പറഞ്ഞുതരുന്നതിലധികം നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയില്ല.

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ﴿٢٣﴾

23. അവർ ചെയ്തുവെച്ച കർമങ്ങളാകട്ടെ, നാം ചെന്ന് ധൂളിയാക്കി പറത്തിക്കളയുന്നതാകുന്നു.

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ﴿٢٤﴾

24. മറിച്ച്, സ്വർഗാവകാശികളോ, അന്നാളിൽ, മുന്തിയ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ അതിസുന്ദരമായ വിശ്രമഗേഹങ്ങളിലായിരിക്കും.

23,24

وَقَدِمْنَا = നാം മുന്നിട്ടു(ചെന്നു)
إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ = കർമങ്ങളാൽ അവർ ചെയ്തതിലേക്ക് (അവർ ചെയ്തുവെച്ച കർമങ്ങളാകട്ടെ)
فَجَعَلْنَاهُ = നാം അതിനെ ആക്കി هَبَاءً مَنْثُورًا = ചിതറപ്പെട്ട ധൂളി (ധൂളിയാക്കി പറത്തിക്കളഞ്ഞു)
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ = (മറിച്ച്) സ്വർഗാവകാശികൾ(ളോ) يَوْمَئِذٍ = അന്നാളിൽ
خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا = വാസസ്ഥലത്താൽ നല്ലവർ (മുന്തിയ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ)
وَأَحْسَنُ مَقِيلًا = ഉച്ചയുറക്കസ്ഥാനത്താൽ ഏറ്റവും സുന്ദരമായവരും (അതിസുന്ദരമായ വിശ്രമ ഗേഹങ്ങളിലുമായിരിക്കും)

അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ സന്ദേശങ്ങളെയും ധർമശാസനകളെയും ധിക്കരിച്ചു വാണവർ ധാരാളം കർമങ്ങൾ ഈ ലോകത്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അവയെല്ലാം തങ്ങളുടെ മഹത്വത്തിന്റെയും കഴിവിന്റെയും ചിഹ്നങ്ങളും ജീവിതത്തിന്റെ നേട്ടങ്ങളുമാണെന്ന് അവർ അഭിമാനിക്കുന്നുമുണ്ടാകും. കർമം എന്ന നിലയിൽ നല്ലതും ഉപകാരപ്രദവും തന്നെയായിരിക്കും അവയിൽ ചിലതൊക്കെ. പക്ഷേ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെയും വിധേയത്വഭാവത്തിന്റെയും അഭാവത്തിൽ അവക്കൊന്നിനും അല്ലാഹുവിന്റെ മുന്നിൽ യാതൊരു മൂല്യവുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, ഊതിപ്പറത്തിക്കളയേണ്ട പൊടിപടലത്തിനു സമാനമാണവ. ചെറുതായാലും വലുതായാലും അവരുടെ സേവനങ്ങളെയെല്ലാം അല്ലാഹു നേരിട്ടുതന്നെ ഉടച്ചുപൊടിച്ചുപറത്തിക്കളയും എന്ന ആശയമാണ് وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ എന്ന വാക്യത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നത്. അവരെയും അവരുടെ കർമങ്ങളെയും രൂക്ഷമായി പുഛിക്കുന്നതാണീ ശൈലി. അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി അവന്റെ തൃപ്തി മോഹിച്ചുകൊണ്ട് അനുഷ്ഠിക്കുന്ന കർമങ്ങൾ മാത്രമേ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടൂ. വിചാരണാ വേളയിൽ സത്യനിഷേധികളുടെ സൽക്കർമങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന വിഷയം കഴിഞ്ഞ സൂറ *അന്നൂർ* 29-ാം സൂക്തത്തിനു താഴെ *ഖുർആൻ ബോധനം* വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ധിക്കാരികളുടെ ദുരവസ്ഥ പരാമർശിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഖുർആൻ പതിവുപോലെ ദൈവഭക്തരുടെ സൗഭാഗ്യവും പരാമർശിക്കുകയാണ്. ദൈവധിക്കാരികൾ ഭയവിഹ്വലരായി

രക്ഷക്കുവേണ്ടി വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇഹലോകത്ത് അവർ ഏറ്റവും നിസ്സാരരും അവശരും പതിതരുമായി കരുതിയിരുന്ന വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വർഗത്തിന് ഉടമകളാകുന്നു. അവരാഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാ സൗഭാഗ്യങ്ങളും തികഞ്ഞ വാസസ്ഥലവും അതിസുന്ദരമായ വിശ്രമഗേഹവുമാണത്. സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് مُسْتَقَرّ. സ്വർഗം മുഴുവൻ സഞ്ചരിതരായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിരവാസസ്ഥലമാണ്. അതിൽ അവർക്ക് സർവ സുഖ സൗകര്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ വിശ്രമ കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. قَيْلُولَة – മധ്യാഹ്ന വിശ്രമത്തിനും ഉറക്കത്തിനുമുള്ള സങ്കേതമാണ് مَقِيل. എങ്കിലും വിശ്രമ സങ്കേതം, ആശ്വാസകേന്ദ്രം (Rest House) എന്ന അർഥത്തിലാണ് പൊതുവായ ഉപയോഗം. ഉച്ചയുറക്കവും വിശ്രമവും സമ്പന്നരുടെ സ്വഭാവമാണല്ലോ. സത്യനിഷേധികൾ ഉച്ചയുറക്കത്തിലമർന്നിരുന്ന സമയത്ത് പീഡനങ്ങളും ജീവിതഭാരവും പേറി ക്ലേശിച്ചിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ ഇന്ന് ആ നിഷേധികൾ ഭയന്നുവിറച്ച് രക്ഷക്കു വേണ്ടി വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും മെച്ചപ്പെട്ട താമസസ്ഥലങ്ങളിൽ അതിവിശിഷ്ടമായ വിശ്രമഗേഹങ്ങളിൽ വിശ്രമിക്കുകയാണ്. നിഷേധികളുടെ അവസ്ഥക്കു നേരെയുള്ള പരിഹാസവും ഇതുൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. خَير -ഉം أَحْسَن -ഉം സമാനാർഥ പദങ്ങളാണെങ്കിലും ഇവിടെ خَير ഏറ്റം മെച്ചപ്പെട്ടത്, മുന്തിയത് എന്ന അർഥത്തിലും أَحْسَن ഏറ്റം സുന്ദരമായത് എന്ന അർഥത്തിലുമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ■

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ﴿٢٥﴾

25. അന്ന് ആകാശം മേഘങ്ങളോടെ പിളർക്കപ്പെടുകയും മലക്കുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَٰنِ ۚ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ﴿٢٦﴾

26. യഥാർഥ അധികാരമത്രയും അന്ന് കരുണാമയനായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാകുന്നു. സത്യധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുവാണവർക്ക് അതൊരു കൊടൂരമായ ദിനം തന്നെയായിരിക്കും.

25,26

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ = അന്ന് ആകാശം മേഘങ്ങളോടെ പിളർക്കപ്പെടുന്നു(ടുകയും)

وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا = മലക്കുകൾ പല കൂട്ടമായി ഒരിറങ്ങൽ ഇറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു(യ്യുന്നു)

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ = അന്ന് അധികാരം (അത്രയും) ; الْحَقُّ = യഥാർഥമായ

لِلرَّحْمَٰنِ = കരുണാമയന്(യനായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാകുന്നു) ; وَكَانَ يَوْمًا = അതൊരു ദിനം തന്നെയാകുന്നു

عَلَى الْكَافِرِينَ = നിഷേധികൾക്ക് (സത്യധർമങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു വാണവർക്ക്) ; عَسِيرًا = കൊടൂരമായ

അവിശ്വാസികൾ മലക്കുകൾ നേരിട്ടിറങ്ങി വരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതിനുള്ള പ്രതികരണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് ഈ സൂക്തങ്ങൾ. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുക എന്ന് ഖുർആൻ പറയാറുള്ളത് ലോകാവസാനത്തിന്റെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെയും സന്ദർഭത്തിൽ പ്രാപഞ്ചിക വ്യവസ്ഥയാകെ തകിടം മറിയുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ്. 81:1-3 ൽ ഇതിനെ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انكَدَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾

(സൂര്യൻ ചുരുണ്ടുപോവുകയും താരകങ്ങൾ ഉതിർന്നുവീഴുകയും പർവതങ്ങൾ ചലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം) എന്നും 82:1-3 ൽ

إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ ﴿١﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿٣﴾

(വാനലോകം പൊട്ടിപ്പിളരുകയും നക്ഷത്രങ്ങൾ ചിതറിത്തെറിക്കുകയും സമുദ്രങ്ങൾ പ്രക്ഷുബ്ധമാവുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ) എന്നും 84:1-5 ൽ

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٥﴾

(ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ; അതിന്റെ വിധാതാവിന്റെ വിധി പാലിച്ചു. അതു പാലിക്കാൻ അതു ബാധ്യസ്ഥമായിരുന്നു. ഭൂമി നിരപ്പാവുകയും അതിനകത്തുള്ളതൊക്കെയും പുറത്തെറിഞ്ഞു ശൂന്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതും വിധാതാവിന്റെ വിധി പാലിച്ചു. അതു പാലിക്കാൻ അതു ബാധ്യസ്ഥമായിരുന്നു) എന്നും 14:48 -ൽ

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ ۖ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿٤٨﴾

(ഭൂലോകവും വാനലോകവും അവയല്ലാത്തതാക്കി മാറ്റി മറിക്കപ്പെടുകയും സർവാധിപതിയായ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സർവരും മറയില്ലാതെ വന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാൾ) എന്നും 69:14-16 ൽ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿١٦﴾

(ഭൂമിയും പർവതങ്ങളും പൊക്കിയെടുത്ത് ഒറ്റയടിക്ക് പൊടിക്കപ്പെടുന്ന നാളിലത്രെ ആ മഹാസംഭവം സംഭവിക്കുക. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുന്നു. അന്നതിന്റെ കെ

ട്ടുകൾ അഴിഞ്ഞുപോകുന്നു) എന്നും വേറെയും പല രീതികളിലും ഒട്ടേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അന്ത്യനാളിനെ വർണിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള ഭൗതിക പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സമ്പൂർണമായ തകർച്ചയെയാണ് എല്ലാം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. ലോകാവസാനം എപ്പോഴാണ് സംഭവിക്കുക എന്ന് സൃഷ്ടികൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ചില ആളുകൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ അതിന്റെ തീയതി പ്രവചിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം കള്ളമായിട്ടാണ് പുലർന്നത്. അതിന്റെ സമയജ്ഞാനം അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു. إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ (31:34) ഒരുനാൾ ഈ ലോകം അവസാനിക്കുമെന്നും പിന്നെ അതുവരെ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ചുമരിച്ചവരെല്ലാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുമെന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. നാം അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന്റെ രൂപമെന്തായിരിക്കുമെന്നും സ്വഭാവമെന്തായിരിക്കുമെന്നും അവൻ പറഞ്ഞുതരുന്നതിലധികം നമുക്ക് അറിയാൻ കഴിയില്ല. ഭൗതിക പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിനാശം ആധുനിക ശാസ്ത്രവും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പാരിസ്ഥിതിക മാറ്റങ്ങൾ മൂലം ഭൂമിയുടെയും ആകർഷണ ശക്തിയിലുണ്ടാകുന്ന വ്യതിയാനം മൂലം ഗഗനലോകത്തിന്റെയും ഘടനയും വമ്പിച്ച മാറ്റങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നാണ് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിഗമനം.

ഇവിടെ പൊട്ടിപ്പിളരുമെന്നു പറയുന്ന 'ആകാശം' എന്താണ്? മേലോട്ടു നോക്കുമ്പോൾ നീലമേലാപ്പു പോലെ കാണുന്നതിനെയാണ് പൊതുവിൽ ആകാശം എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഖരമോ ദ്രാവകമോ വാതകമോ അല്ലാത്ത കേവല സ്ഥലം (Space) ആണിത്. യാതൊരു രൂപത്തിലുമുള്ള പദാർഥമല്ലാത്ത കേവല ശൂന്യത എങ്ങനെയാണ് പൊട്ടിപ്പിളരുക? അതിന് പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണുള്ളത്:

1) നാം കാണുന്ന ആകാശം സമീപ വാനം سماء الدّنيا ആണ്. ഗ്രഹോപഗ്രഹങ്ങളും സൗരയൂഥങ്ങളും ഗാലക്സികളുമെല്ലാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് സമീപ വാനത്തിലാണ്. ഗാലക്സികൾക്കും അപ്പുറം അവയെയെല്ലാം വലയം ചെയ്തുനിൽക്കുന്നതാണ് സുഭദ്രമായ സമീപ വാനം. അതിന്റെ വിശാലത നമുക്ക് കണക്കാക്കാനാവാത്തതാണ്. അതിനകത്തുള്ള ഭൗതിക പ്രപഞ്ചം നിരന്തരം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ സമീപ വാനത്തെയാണ് 'സുരക്ഷിതമായ മേൽപ്പുരയാക്കിയിരിക്കുന്നു' وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا (21:32) എന്നു പറഞ്ഞത്. 'ആകാശത്തെ എടുപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു'- وَالسَّمَاءَ بِنَاءً -എന്നു പറഞ്ഞതും ഇതിനെയാണ്. ഈ ആകാശത്തെയാണ് താരരാശികൾ കൊണ്ടലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾ (സമീപ വാനത്തെ നാം നക്ഷത്രങ്ങൾ കൊണ്ടലങ്കരിച്ചു-37:6). وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا (സമീപ വാനത്തെ നാം ദീപാലംകൃതവും രക്ഷാകവചവുമാക്കി-41:12). ഈ ആകാശത്തിനപ്പുറത്താണ് മലക്കുകൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. അന്ത്യനാളിൽ ഈ മേൽപ്പുര പിളരുകയും അതുവഴി മലക്കുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇറങ്ങിവരികയും ചെയ്യുമെന്നാണ് സൂക്തം പറയുന്നത്.

2) ശൂന്യാകാശം കേവല ശൂന്യമല്ല. ഖര-ദ്രാവക-വാതക രൂപങ്ങളിലൊന്നുമല്ലാത്ത അനിർവചനീയമായ സ്വഭാവത്തിലുള്ള പദാർഥ സാഗരമാണ് ആകാശം. അതിൽ വിടവുകളുണ്ടാകുമ്പോൾ ഗോളങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റി സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. തുടർന്ന് നിലവിലുള്ള പ്രപഞ്ചഘടന തകിടം മറിയുന്നു.

3) ഖുർആന്റെ ഭാഷയിൽ ഭൂതലത്തിനു മുകളിലുള്ളതെല്ലാം ആകാശമാണ്. ഭൂമിയുടെ ഭാഗമായ അന്തരീക്ഷ മണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് മഴ വർഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് 'ആകാശത്തുനിന്ന് ജലമിറക്കുന്നു'- وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً -എന്ന് ഖുർആൻ പലയിടത്തും പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഭൂമിയുടെ വായുമണ്ഡലം, ആകർഷണ മണ്ഡലം, ഓസോൺ പാളികൾ പോലുള്ള രക്ഷാകവചങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം തകരുന്നതിനെ ആകാശത്തിന്റെ പൊട്ടിപ്പിളരലായി വർണിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കെല്ലാം പഴുതുള്ളതാണ് ഇതുസംബന്ധിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ. ഏറ്റം ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം എന്താണെന്ന് അല്ലാഹുവിനേ അറിയൂ.

ഇപ്പോൾ അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരാകാശമുള്ളതായി ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾ (ആകാശം തുറക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ അതു കവാടങ്ങളായിത്തീരുന്നു-78:19). ആ കവാടങ്ങളിലൂടെ മലക്കുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇറങ്ങിവരും എന്നാണ് وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنزِيلًا എന്ന പ്രയോഗം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തെ ഉടച്ചുവാർക്കുന്നതും മരിച്ചവരെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നതും വിചാരണാസഭയിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുമെല്ലാം ആ മലക്കുകളുടെ ദൗത്യങ്ങളിൽപെടുന്നു.

ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ പ്രതാപികളും ധീരശൂര പരാക്രമികളും സുഖലോലുപരുമായി വിരാജിച്ചിരുന്ന സത്യനിഷേധികൾക്ക് ആ ദിനം അത്യന്തം ദുഃഖവും ഖേദവും ഉത്കണ്ഠയും നിറഞ്ഞതായിരിക്കും.

تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ എന്നാൽ ആകാശം അതിലെ മേഘങ്ങളോടുകൂടി വളരുകയാണ്. അതായത് സൂര്യൻ ചുരുണ്ടുപോവുകയും നക്ഷത്രങ്ങൽ ചിതറിത്തെറിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മേഘങ്ങളും ശിഥിലമാകും. പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഈ بِالْغَمَامِ -നെ عَنِ الْغَمَامِ -മേഘത്താൽ-എന്ന അർഥത്തിലാണെടുത്തിട്ടുള്ളത്. അതായത്, ആകാശം പിളരുമ്പോൾ അതിനിടയിൽനിന്ന് ഒരു മേഘം പ്രത്യക്ഷമാകും. ആ മേഘത്തിലൂടെ മലക്കുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി ഇറങ്ങിവരും. 2:210 -ൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

(ഇനി അല്ലാഹു തന്നെ മേഘക്കുടയും ചൂടി മലക്കുകളുടെ അകമ്പടിയോടെ ഇറങ്ങിവരികയും കാര്യം തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണോ ഇവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ സകല സംഗതികളും മടക്കപ്പെടുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണല്ലോ). അന്ത്യനാളിൽ അല്ലാഹുവും മലക്കുകളും മേഘങ്ങളുടെ തണലിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നാണ് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതേ ആശയം തന്നെയാണ് പ്രകൃത വചനത്തിനുമുള്ളതെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. 2:210 -ൽ പറയുന്നത് പക്ഷേ ഈ സൂറയിലെ 21-ാം സൂക്തത്തിൽ അവിശ്വാസികളുന്നയിക്കുന്ന ആവശ്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഷ്യമാണ്. ഈ സൂക്തം പരാമർശിക്കുന്നതാകട്ടെ, അന്ത്യനാളിൽ ഉളവാകുന്ന സംഭവങ്ങളാണ്.

ഇവിടെ ഈ സൂക്തങ്ങളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആശയമിതാണ്: മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിവരണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന ഇക്കൂട്ടർ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങുന്ന സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നാലോചിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. ഭൗതിക പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള ഘടന താറുമാറാവുകയും ഗഗന ഗോളങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അന്ത്യനാളിൽ മലക്കുകൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി ഇറങ്ങിവരികതന്നെ ചെയ്യും. അത് ഇവർക്ക് വിശ്വസിക്കാനോ അവിശ്വസിക്കാനോ ഉള്ള സമയമല്ല. അതുവരെയുള്ള കർമ ജീവിതത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കാനുള്ള കാലമാണ്. യാതൊരു ശക്തിക്കും അതിൽ ഇടപെടാൻ കഴിയില്ല. ഇവർ ഊറ്റത്തോടെ അവലംബിക്കുന്ന ആരാധ്യർക്കും ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല. അന്ന് സർവ അധികാരങ്ങളും കഴിവുകളും കരുണാമയനായ അല്ലാഹു ഏകനിൽ മാത്രമായിരിക്കും. വല്ല ദയയും പ്രതീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവനിൽ മാത്രമേ അത് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടൂ. പക്ഷേ ഭൗതിക ലോകത്ത് ഈ യാഥാർഥ്യം മൂടിവെക്കപ്പെടുകയാണ്. അതുവഴി വ്യാജദൈവങ്ങൾ അവരുടെ ദിവ്യത്വത്തിന്റെ വമ്പ് ഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് മൂഢ ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുനാളിൽ ഈ അജ്ഞതയുടെ മൂടുപടം നീങ്ങിപ്പോകും. അപ്പോൾ ചെകുത്താന്മാരും അവർ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവങ്ങളും നിസ്സഹായരാകും. സർവശക്തിയും അധികാരവും അല്ലാഹുവിന്റെ ഹസ്തത്തിൽ മാത്രമാണെന്ന യാഥാർഥ്യം ഓരോ വ്യക്തിയും വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യും. സത്യധർമങ്ങൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈ ഭൂമിയിൽ സ്വേഛാനുസാരം വാണ എല്ലാവർക്കും ആ ദിവസം അതിഭീകരവും ഭയാനകവുമായിരിക്കും. ■